

۱۴۷۴۶

میکر و فیلم تهیه شد

وقف کتابخانه آستان قدس
والتفت - مرحوم آستان قدس
مرشاهی سید محمد باقر
۱۳۰۵

۱۳۸۱ / ۱۱ / ۲۸
کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب مغنی اللیب

مصنف ابن هشام

مؤلف

خطی نستعلیق ۲۲ خطی

جایی

سال ۱۳۸۱ عدد اوراق ۱۳۷

جزء کتب نخ شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۴۷۴۶ شماره قبض

واقف سید محمد باقر سبزواری تاریخ وقف

طول ۲۲ س عرض ۱۲ س شماره صفحات

۱۴۵

۷۶ ۱۲ / ۱۶

طالیا

The image shows a fragment of an ancient manuscript, likely from the Voynich manuscript. The fragment is irregularly shaped, showing significant water damage and staining. It contains several lines of text written in a dark, cursive script, which is characteristic of the Voynich script. The text is arranged in two main columns, with some lines extending across the width of the fragment. The background of the fragment is a light, yellowish-brown color, and the edges are frayed and uneven.

مکنده و نصف طنز اندوز
نه طبعی باشد نه فنون که این دو دار

ابن سينا
في الطب
في الطب
في الطب

هو بشاخی سبز وادی مسریم امیر ۱۲۰۵
در مسریم امیر محمد باقر
و لقب کله پناه است زنگنه

در این کتاب که در این شهر
از این کتاب که در این شهر
از این کتاب که در این شهر

۵۷۵

طریق است

مرحمتك والقلب سليم

فان كان في الموضع
او كان في الموضع

والله اعلم
بالحق
والله اعلم
بالحق

کتابخانه عمومی
شماره ۱۰۰
تاریخ ۱۳۰۰

فقره اول و بیست و نهم
بسم الله الرحمن الرحيم

فصل في القدر

فادع الشياطين

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ترجمت بحسب ما في نسخة
منها من أصل اللغة الفصحى
في نسخة من نسخة
من نسخة من نسخة

المقدرة المقدرة
المقدرة المقدرة
المقدرة المقدرة
المقدرة المقدرة

يدون آيات القرآن اتخذه بنها ما وول المعراج اطربا وان قتي
 والبر بالان ودارسى اى اطرب وان شج كبير **والله الملقون**
 حلك الخاطب على الاقرار والاعتراف بامر قد استعذه ثوبه او نفية
 وجب ان يلها الشئ الذى قرره به وتقول فى التقرب بالفعل ضربا
 وبالفعل لانت ضربا وبالمفعول انما ضرب كما يجب ذلك فى مستقيم
 عنه قوله تعالى انت فعلت هذا فاعلم لاراده الاستفهام الحقيقى بان
 قد علموا ولا تكون استفهاما عن الفعل ولا تقريرا به لان العزة لم تزل عليه ولا
 عليه السلام قد اجابهم بالفعل بقوله بن حله كبرهم هذا فان قلت ما وجه حمل
 العزة فى قوله تعالى المتعلم **على كل شئ** فدير على التقريبات باعتبار
 بان مراده التقريب بالان على التقريب بالمنع والاولى ان يحمل الانية على
 التوخي او الابطال اى المتعلم ايها المتكلم **والله** التكميل اى هو
 فامر ان ترك ما يعبد آتونا **والله** الامروا المسلمين اى اسلموا
والله المستطاع الم بالان آمنوا وذكر بعض معاني اخر لاصح
تنبيه قد يقع العزة فعلا وذلك انهم يقولون وآى معنى وعد ومضار
 حتى يجذف الواو **والله** مفتوحة وكسرة كما يفعلون حتى فى نفي
 مراده يجذف اللام لامروا بها للسكر فى الوقف وعلى ذلك يخرج اللفظ
وهو ان من المليم الحسناء **والله** من اضرت ليل فافا فانه نقا
 كيف رفع اسمك وصفته الاولى واجواب ان العزة فعل امر والنون للتركيب
 والاصل بن بكرة مكسورة وباء كناية للطلب دون مشددة للتوكيد ثم حذف
 الياء لالتقاء ساكنين **والله** النون المدغم كما فى قوله **لنعم** على الحسن بن زيد
 اذا ذكرت يوم بعض اخلاقى **والله** نادى مثل يوسف اعرض عن هذا والى
 قلت لها على اللفظ كقول **يا حكم** الارث عن عبد الملك **والله** انما نبت

[illegible]

اتبع المزالى كيف ^{الظن}

وغيره که اقامه بخوانند
شهرت و شهرت
در این شهر

المعز

عنف

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
 كان في سنة ١٢٠٠ هـ
 في شهر ربيع الثاني
 في يوم الاثنين
 في الساعة السادسة
 في دار السلطنة
 في مدينة القاهرة
 في مصر
 في عهد
 في سنة ١٢٠٠ هـ

ولهذا يقع مبتدأ نحو لا حول ولا قوة الا بالله كنه من كنه في الخبر في المثالين
ومن هنا لم ينجح الخبر الى الباطن نحو قول لا اله الا الله كما لا يحتاج الى خبر المفرد
الجماد الاثنى عشر وعنده الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة لان
الاشياء ليس الا في هذا المعنى لان ثلثي مفعول كس لا يكون خبر من خبر
والجملة مفسره له وتقدر خبر عظيم او الجدة وعلى الثاني فوجه نفسه فانه لا
السبب في الجدة متبوعين استقار العفوان والابحار وقول في الصاباط
احترت عن الخبر المفسر فبما ان فانها كاشفة حقيقة المعنى المراد به
موضع بالاجماع لا يخفى خبر في الحال اي لا اصل عن الخبر المفسر في باب
فقد قيل انها يكون ذات محل كاسيات في هذا القيد اعم ولا بد منه
ان الخبر المفسر لا يحصل لها ما خلف فيه اشياء من غير ما يجب بانفسه
في خبره يضرب له محل لها في نحو اكل شئ خلقه بقدر ونحو خبره بانفسه
الخبر في محل رفع وله انطواء الرفع اذ قيل اكله وقال من نحن فوسيت
وهو آمن فظهر الخبر وكان الجملة المفسرة عنه عطف بيان او بدل لم يثبت
والبيان والبدل جوهرة وتبين ان جوهرة الاشتغال ليست من الخبر التي
تسمى في الاصطلاح جوهرة وان حصل في انفسه ويتم جواز حذف
المعطوف على عطف البيان في اختلاف في المبدل منه وفي الجداوليات
لان على ان الخبر من ذلك باء شرط مقدره فانه لا يخفى ان الفعل المحذوف
ان الفعل المحذوف والفعل المذكور في قوله لا تجزى ان منغى اهلكه خبر
في التقدير وان انحرام الثاني ليس على البلب اذ لم يثبت حذف المبدل منه
على ان اهلك منغى ان اهلكه وبلغ انصاره وان لم يكن انصاره لا
الاني ضروره لاتباعهم فيها بليس الا هم باء الاسم لان تقدمها مفعول لا
ولهذا اجاز سيبويه ان يكرر من ضرب انزل حتى يقول عيب وقا

قال

في

فمن قال لم يربط برب صريح الاصل فطرح بالخضاض اسهل من انصاره
بعد ما ادورب شي يكون ضعيفا ثم محسن ضرورة كما في ضرب غلامه زيد فاذا
ضعيفه او حسن لي خبره في وضرب توكل واستغنى نحو لب الاول
في باب الثاني استغنى في خبره في الضميمة فاما عن ثلثي مفعول فثبت
الفعل المذكور في الجدة اربعة الجباب بها القسم نحو القرآن الحكيم لمن
لا يكون احكاما ومنه لين في الخطر ولقد كانوا عابدين
من ذلك لا است به القسم وما يجزى جواب القسم وان يكون وارده ولو
ين تقدموا او عطف في ثم نحن اعلم فانه وما قبله بقوله تعالى فوعدناهم
وهذا امر ابن عطية من قوله هو قسم والواو يقضية اي هو جواب قسم والواو
اي المحصر لذلك لانها عطف وتوهم بوجان عيبه لا يتوهم على صغار
وهو ان الواو في قسم فرو عيبه بايزم حذف الجود وبعاء الجار
القسم مع كون الخبر من ان يمان تنبيه من استجاب القسم ما يخفى نحو
امكم ايمان علينا بالعهود ان يوم القيمة انكم لا تحكون واذا اخذنا ميثاق من امرنا
لا تعبدون الا الله واذا اخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ذلك لان اخذ الميثاق
الاستحاف فالكثيرون منهم الرجاء ويؤخروا واذا اخذ الله ميثاق الذين اتوا الكتاب
ليبينه لنا پس وقال لك في القرآن ومن افقها التعديل بان تعبدوا الا الله
وبان لا تسفكوا دمكم الجار ثم ان فارفع الفعل وجوز الفراء ان يكون الاصل انهم
افرح يخرج الخبر ويؤيده ان بعده وقولوا واقبلوا وما يجزى الجواب وغيره قول الفريز
نقش فان عابدين لا تخفى كمن مثل من ذيب يصطليح في الفقه اما جواب
كما قال اري بخرا عابدين يوافون وكان كمن اغتصب بخرا في محلها او حال
الفاعل او المفعول وكليهما محذوف النصب والمعنى مثا الجوابه وقد ينجح
بقوله الم ترني عابدين في واني لپس نتائج قايما ومقام على خلفه لا اشتهر